

nens Flertal har den Overbevisning, at Toldbeskyttelsen i mange Tilfælde nok saa meget er et Værn for den danske Arbejdersstand som for de danske Arbejdsgivere.

Et Spørgsmaal, som har været Genstand for gentagen Forhandling, er det, om der ikke under Hensyn til Nabolandenes Beskyttelsespolitik burde foreslaas beskyttende Toldsatser for danske Landbrugsprodukter, og enkelte Medlemmer (Dinesen og S. C. Sprensen) have under Forhandlingerne taget Forbehold om at fremkomme med Forslag i saa Henseende. Uagtet særlig disse Medlemmer vedblivende nære den Formening, at en Beskyttelse for det danske Landbrug allerede er og vil vise sig mere og mere nødvendig, har man dog i det Hele været enig om, at dette Spørgsmaal endnu næppe er modent til Afgørelse, hvorfor ogsaa de nævnte Medlemmer have frasaldet det tagne Forbehold om at rejse Spørgsmaalet ved Toldslagets almindelige Behandling og fundet, at det eventuelt maa rejses uafhængigt af den foreliggende Toldrevision.

Et andet Spørgsmaal, hvis Løsning efter Flertallets Formening ogsaa bør foregaa uafhængigt af den foreliggende Toldrevision, er det om en midlertidig Told paa formalede Kornvarer, med Undtagelse af grovt Rugmel, hvorom Dansk Møllerforening har andraget til Værn for den danske Mølleindustri overfor den formentlig ved Eksportpræmier støttede udenlandske Konkurrence. Uagtet det næppe med Føje kan paastaas, at der for Øjeblikket bestaar en tyk Eksportpræmie for Mel, tør det dog anses for højst sandsynligt, at de tykke Toldbestemmelser tilvejebringe exceptionelle Forhold, der stille de tykke Møllere og særlig de danske Mølleres nærmeste Konkurrenter i Hertugdømmerne, Hamborg og Østersøhavnene, hvorfra den langt overvejende Indførsel kommer, gunstigere end vore egne, ligesom der i Frankrig notorisk eksisterer en virkelig Eksportpræmie. Tilbagegangen i den danske Mølleindustri har i hvert Fald, uagtet der sikkert i teknisk Henseende ingen Tilbagegang har været, i de sidste Aar været meget betydelig og overmaade sølelig, som det vil fremgaa af følgende Tal, der vise henholdsvis Ud- og Indførsel af formalede Kornvarer:

	Udførsel.		Indførsel.
1889.....	51 Mill. Pö.		15 Mill. Pö.
1890.....	42 —		19 —
1891.....	42 —		27 —
1892.....	39 —		28 —
1893.....	28 —		28 —
1894.....	21 —		54 —
1895.....	14 —		65 —

Det lader sig saaledes ikke nægte, at der for Tiden viser sig en lignende ugunstig Situation for den danske Mølleindustri og som fremkaldte Loven af 1ste April 1887 om en midlertidig Udførselsgodtgørelse, og der kunde derfor maasse nok være Anledning til nu at bringe ogsaa Mølleindustrien en midlertidig Hjælp. Men efter sin Karakter som midlertidig maatte den i saa Fald blive Genstand for en særlig Lov, og Flertallet har derfor her ikke fundet Grund til at fremkomme med noget Forslag vedrørende denne Sag.

Heller ikke om Rækkevidden af det Princip, at der saavidt muligt bør staffles Toldlettelser for Livsfornödenheder og Nødvendighedsartikler, saa lidt som om det Omfang, hvori det faktisk bør søges gennemført, har der kunnet opnaaes Enighed i Kommissionen. I sin Helhed har denne foreslaaet dels Toldfrihed, dels Medsættelser af Toldsatser for en Række Positioner af denne Art, blandt hvilke særlig maa fremhæves Salt med en Toldindtægt nu af ca. 400,000 Kr. Kommissionens Flertal har vel, som foran